

Hepsi çok aşırı yemekten öldü

10.11.2017

AKP'li teşkilatların Anıtkabir ziyaretlerini politik bir manevra sonucu ne denli siyasi olursa olsun çok olumlu buluyorum.

Atatürk'ten benim anladığım, milli mücadeleye, yani ülkeneye ve kendine güvenmektir, bir meslek ve eser sahibi olmak, hukuk karşısında herkesin eşit olması, ağaya paşaya şeyhe ve lidere **"kul"** olmamaktır.

Milli Mücadele'nin ders olarak okutulmasının sebebi de budur, kendine ve ülkesine güvenen nesiller yetiştirmek.

Türk Tarih Kurumu daha geçen gün nasıl bir İnkılap Tarihi dersi verelim diye **"müfredat"** başlıklı bir toplantı düzenledi, toplantıyı düzenleyenler alenen şu imalarda bulunup refleks ölçtüler: **İnkılap Tarihi derslerini kaldıralım öğrenmek isteyenlere TV'den kendi başlarına ulaşabilsinler...**

AKP'ye bu politik manevranın ikiyüzlülüğünü sormak lazım; bu ne perhiz bu ne lahana turşusu.

HELAK OLMUŞ YÜZ BİNLERCE GENÇ VAR

Bu tür **"günlük siyasi mülahazalardan uzak durup"** (!) dersimize-yazımıza geçelim.

Ünlü sinemacı Luis Bunuel'in bol, şifreli, zor filmler yapar, bizlere çok şey öğrettiği ve anlattığı için üstümüzde hakkı vardır. **"Son Nefesim"** adlı kitabında şöyle bir anısını aktarır: **"Meksika'da bir paneldeyim, yanımdaki akademisyene uzmanlık alanınız nedir diye sordum. Bana: 'ikonografik göstergebilim uzmanıyım' dedi, elimde silah olsaydı o akademisyeni orada vururdum."**

Peşinden şu yorumu yapar: **"Bilimin sömürgeleştirilmesi işte budur, yazık bu kafalara, bu insanlara acıyorum."**

Ülkemizin sanat alanında da bu bozuk sıyrık kafalardan çok vardır, yapısalcılık, dilbilim, göstergebilim, işaret bilim, anlam bilim, metinler arası, yorum bilim, vs. gibi kavramları yazılarında geçirmeyi çok severler, bizler de bu insanlarla entel-dantel diye dalgamızı geçerez, ki haklıyız.

Çünkü bu kavramlar bir metni anlamada **"alet çantasıdır"**, tıpkı şöyledir, bir buzdolabı, araba, çamaşır makinesi tamir eden her ustanın bir alet çantası vardır. Biz bu ustanın alet çantasını merak etmeyiz, tamir edebildi mi edemedi mi, bozukluğu çözdü mü çözemedi mi, makinenin işleyişini anladı mı anlamadı mı, bunları merak ederiz.

Yani makinenin (eserin, metnin) hangi işi nasıl yaptığını anlamayan bir sürü sanat üzerine yazılar yazan insanlar yazılarında bize **"alet çantasını"** (bir sürü kendi de anlamadığı kavramları) gösterip akıllarınca bilgiçlik taslarlar.

Bu yüzden ülkemizde okuma yazmaya yeni başlayıp helak olmuş (çeviri kurbanı olmuş) yüz binlerce genç vardır, galiba ben anlamıyorum, diye, dünyanın en güzel en harika en mucize en biricik şeyi sanat eserine uzak kalırlar. Bu, anlamıyorum kaçı, dünyadaki cennetten habersiz olmak, gibidir.

Sonunda ne mi olur, dünyaca meşhur ve dünyayı derinden etkilemiş ve değiştirmiş yüzlerce **"eserin"** ne anlama geldiğini bilmeden karanlıklar içinde bir hayatımız olur. Bu büyük eserler bu kasıntı bilgiler ve yanlış çevirileri yüzünden fikir ve zihin dünyamıza giremez, ne olduklarını anlayamayız, yani sayelerinde dünyadan habersiz kalırız. Ve birçok lüzumsuz

boş tükürük çöp popüler eserin büyük eserlerle aralarındaki farkı göremeyip aksine ucuz eserlere haybeden büyük anlamlar verir zamanımızı israf ederiz.

Oysa sorun çok basittir, hayattan ders çıkartmak diye bir şey vardır, bir eserden de ders çıkartırız, bu kavramlar da daha iyi ders çıkartmamızı sağlar, bu kadar.

Bir yazar size bir şeyi anlatamıyorsa o yazar o alet çantasını kullanmayı beceremiyor, nokta, yani bir b.k bilmiyordur.

Her yazarın vazgeçilmez ilk mahareti: Anlatabilmektir!

TAMİRCİDEN ARABAYI DEĞİL ALET ÇANTASINI ALMAK

Bu yüzden her dünyalı Şekspir'i ve Don Kişot'u okuyup anladığı gibi en karmaşık eserleri dahi pekala (ve alet çantasını hiç kullanmadan da) **"anlayabilir"**.

Hayatımda şu sahneyi çok bol yaşayacak kadar **"entel"** bir çevrem oldu, bir büyük filmde çıkıp bir kahvede oturuyoruz, benimle aynı filmi seyreden arkadaşım, göstergebilim, işaret, şifre, kod, yorum bilim, yapısalılık, gibi ağzından bir çok kelime çıkıyor ve ama film ne söyledi, arada kayıyor.

Bu entel arkadaşı hep şuna benzetiyorum; tamirciye arabamızı veriyoruz ve bir zaman sonra tamirciden arabamızı değil tamircinin **"alet çantasını"** alıp eve dönüyoruz.

Ya da şöyle bir sahne, tamirciye arabamızı veriyorsunuz ve tamirci, kafasını alet çantasına sokuyor, saatler geçiyor, anahtar arıyor. Tamirci o bilgiç arkadaş gibi alet çantasının karmaşasında alet çantasının içinde kaybolup yok oluyor.

Yok olan gözümüze sokulan onlarca harika mucize dünya eseri!

Sonra da bir garip sınıflandırma **"bu eserler sanat eseri"** deyip burun kıvırmaya başlıyoruz, burun kıvırdığımız: dünyanın en eşsiz zekaları!

Sinema tarihinin gelmiş geçmiş en büyük filmi hangisidir dersiniz, şüphemiz olmasın, Türkçeye **"Büyük Ziyafet"**, **"Büyük Tıkınma"** olarak çevrilen yönetmeni Marco Ferreri, 1973 yapımı, La Grande Bouffe filmi, ilk sıralarda yerini alır.

Bu muhteşem film çağımızın ve modern insanın en sıkı eleştirisidir.

Bir başyapıt.

Konusu: Hedonizmdir!

Mesleklerinde başarılı dört arkadaş bir şatoya kendilerini kapatarak ölünceye kadar yemek ve sekse başlarlar. Öyle bir yemek ki, sabah yemek, akşam yemek, öyle bir seks ki tıkınırken dahi sevişirler. Ve şüphesiz en ince zevklerin yemekleri; bıldırcın, ördek, kaz...

Dört arkadaş bahçeli bir villaya kapanıp uygarlığımızın en ince zevki yemek kitaplarını (gurme) hem okur hem de mutfaktan hiç çıkmazlar hem de fahişeleri ağırlarlar.

Film, şatoya, bir tır dolusu domuz, koyun, dana vs. etlerinin gelmesiyle başlar. Yiyerek tıkınarak intihar edeceklerdir. Kahramanlarımız fazla yemekten çatlayıp öldüğünde, şatonun kapısına et dolu ikinci tır gelir...

Filmin ana fikrini filmin başrolündeki ünlü İtalyan artist Marcello Mastroianni söyler: **"YEMEK DIŞINDA HERŞEY YARDIMCI UNSUR."**

Sadece "yemek" değil, alem kadınları, parti, eğlence, şık araba, aşırı zevklerin hepsi şatodadır.

Zaten başkahraman çok sevdiği şık arabası içinde donarak ölür, ikincisi, bale sanatçısı olduğu halde çok yemekten osururken sıça sıça ölür, üçüncüsü intihar eder gibi son leziz lokmayı boğazına tıkarken ölür, dördüncüsü bahçede yine her arkadaşıyla yanında düzüşmüş sevgilisinin elinden zıkkımlanırken ölür.

Her ölüm sonrası kalan arkadaşları yemek ve seks maratonuna devam eder.

Eve getirdikleri fahişeler bile bu kadar tıkmaya dayanamayıp kusarak kaçarlar, tuhaftır, fahişelerin midesi kaldırmaz ama eve davet ettikleri öğretmen yemek ve sekste hepsinden iştahlı, arsız çıkar!

Ölümüne yeme.

Yiyerek intihar etme!

Tevfik Fikret'in ünlü **"Yiğin efendiler yiğin bu han-ı iştihâ sizin, doyunca, tıksırincaya çatlayıncaya kadar yiğin"** mısraları filmde gerçek oluyor.

Film, hayatta başarılı meslekleri ve ama hiçbir amaçları kalmamış insanların modern çağın en iftihar ettiği zevklerine gömülmekten başka şans bulamayışlarını, anlatıyor.

Modern insanın yaşadığı derin kaygıyı **"çok incelikli bir kültür ve aşırı lezzetlerle"** yapılmış yemeklerin içinde boğularak ölmemizi hicvediyor.

Çılgınlığını tamamlayıp terminal cinnet safhasına girmiş, hedonizm.

İnce zevkli menülerin ve her türlü ahlaksız seksin yücelttiği bir çağda yaşıyoruz, kahramanlarımız çok zarif beyefendi insanlardır, birbirlerine ve ortaklaşa kullandıkları sevgililerine karşı çok geniş görüşlü medenidirler.

Filmin ana konusu **"hedonizm"** gibi görünse de **"hedonizm"** sonuçtur, filmin ana fikri: Kaçış'tır.

"Kaçış" teması, modern kültürümüze hakimdir. İnsanlar modern hayattan sıkılır kaygılanır telaşlanır ve kendilerini başka mekanlara atarlar.

"Kaçış" sadece mekan terk etmek değildir, kaygılı insanlar, çok istemedikleri halde her akşam popüler kültürün ucuz eğlencelerine kendilerini kaptırırlar, ucuz TV programları gibi...

Derin kaygılar sizi başka tür kaçışlara da zorlar, habire alışveriş yapmak gibi, habire içmek gibi.

Aşırı yemek gibi.

Ve yönetmenimiz uygarlığımıza karşı büyük bir meydan okumada bulunur, gerçek bir isyancıdır kahramanlarımız, uygarlığa şöyle meydan okurlar: Ne diyorsun sen, aşırı leziz yemekler, seks, içki, parti, israf, çılgınlık mı, işte buyur, kendimi düşmanın üstüne yalın kılıç atılır gibi hepsinin üstüne gözü kara atıyorum, ey uygarlık, benden incelik, zevk, kültür diye ne sunuyorsan, işte hepsini bir arada hepsini çatlayana kadar tüketerek kusa kusa, sıça sıça yapıyorum.

Film çok şey anlatır, bildircinla kadının aynı şey tek bir arzu nesnesi haline gelmesi gibi, filmin konusu budur.

ŞARAP SOSLU ÖRDEK YEMEKLE İHALE KAPMAK AYNI LEZZETTİR

Yazımıza girelim.

Milyonlarla ifade edilen sayıda İslam ideolojisini benimsemiş milyonlarca hayatlarında bu denli aşırı **"tıknmaları"** tesadüfi değildir.

İslamcı müteahhit ve siyasiler aslında hırsızlık yolsuzluk yaparak **"intihar ettiklerinin"** farkındalar.

Şarap soslu ördek yemekle falan ihaleyi kapmak aynı lezzettir.

Baş belası ordudan kurtulmakla milyar dolarlık servet edinmek aynı **"zevk"** kaynağıdır.

Tabak tabak dolusu harika pastalar yemekle imarlar ihaleler aynı tatlıdır.

Ahlak vaazlarıyla en kısa yoldan zengin olmak, din siyasetiyle kolay yoldan zengin olmanın, hepsi bilincindedir.

Marketi, kasabı boşaltmakla arazileri tıkmak aynı şeydir, önce camiye, tarikata girip sonra bütün marketleri yutmanın hepsi farkındadır.

Filmimiz, bu başyapıt, sınırsız zevklerin ahlaki sınırları aşip hepimizi "grup seks" gibi doğal olmayı doğallaştırmaya yani ortaklaştırma içine soktuğunu, ince zevklerin de bir sınırı olduğunu, aşıldığında uygarlığın intiharvari bir ahlaksızlığa dönüştüğünü anlatıyor.

Şehvet, suçlar, ahlaksızlar hepsi "**komünal**" zevklerimiz halini alıyor, kek ve kadın nesnel sınırlarını eritip aynı tıknılan şey haline geliyor.

Şöyle, mesela, kek (pasta) kadın kalçası için bir mecazken, kadın kalçası filmde kek yapımında kullanılıyor, kahramanımız çıplak kadını mutfak masasında kek hamurunun üstüne oturtup, düzüp kek kalıbını kalçasından alıp sonra keki fırına koyuyor.

Kadın kalçası ve kek aynı şey, aynı şehvet, aynı lezzet, aynı iştah. Kadın memeleri, düzüşme, kalça, kızarmış ördek ve bıldırcınlar, hepsi "**aynı**" yemek, aynı sofraya, uygarlığın herkese aynı büyük ziyafeti haline geliyor.

Filmde yavaş yavaş aşırılaşmış zevklerin sınırlarını yani nesnesini ortadan kaldırmasını izliyoruz, kızarmış ördekle kadın memelerinin lüks arabayla kadın kalçasının aynı şeye dönüşmesini izliyoruz.

Yani, imar, bıldırcın, kek, kalça, meme, din, iman, vaaz, grup seks, hepsi eriyip aynı sofrada tek ve büyük bir ziyafet haline alıyor.

Din, vatan, millet, çok sert dini mezhebi ideolojiler, kadın, meme, tecavüz, mücevherler, lüks lokantalar, şık arabalar, hepsi "**komünal**" bir zevk içinde eriyor tek bir "**ziyafet**" halini alıyor, hepsi tıknımının "**maskeleri**", gerçek "**büyük ziyafet**" hepsi birbirinin içinde ve birlikte.

SADECE UYGARLIĞIN DEĞİL O PARTİNİN DE FİLMİNİ ÇEKMiŞ

Filmi büyük yapan da arzu nesnelere tek bir iştaha şehvete dönüşmesi, ayıbın, günahın, ahlaksızlığın ortadan kalkıp bütün aşırı zevkler tek bir arzuya dönüşüyor: Tıknıma, intihar eder gibi ölümüne yeme, ölümüne düzüşme.

1973 yılında Ferreri sadece uygarlığın değil on beş yıllık iktidarıyla Adalet ve Kalkınma Partisi'nin de filmi çekmiş.

Bir şatoya kapanıp yiyerek intihar edenler.

Şatoda kimler tıknırken ölmedi ki, Fetö nerede, Abdullah Gül nerede, Davutoğlu nerede, Melih Gökçek nerede, hepsi çok aşırı yemekten öldü.

Neleri yemediler; din, iman, inanç, başörtüsü, muhafazakarlık, imarlar, İstanbul'u Ankara'yı tek parçada yuttular, orduyu tek parçada, bir milyon Suriyeliyi löpür löpür götürdüler ve hepsi tıknımının sofrasıydı.

Bu "**büyük ziyafet**"i onlara hazırlayan gerçekten samimi, inançları imanları değil, korkuları kaygılarıydı...

Siyaset tıknıdıkları yerdin, din deyip iman ettikleri değil, kaçtıkları yerdin, din, iman, Allah, bu siyasi meydanda "**yemek**" dışında sadece yardımcı unsurlardı.

On beş uzun yıl bu ülkede tıknarak kaygılarını çözmeye çalıştılar, ve sonunda hepsi dini imanı Allah'ı vatani, aynı suç ortaklığı aynı şehvet aynı büyük ziyafet aynı komünal suçların ortağı haline getirdiler ve geldiler.

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

